

[Indenrigsministeren]

ikke vil være et flertal for et sådant forslag. I den situation fandt man det ikke hensigtsmæssigt at fremsætte lovforslag herom, og det er grunden til, at forslaget ikke indgik i regeringens lovkatolog fra januar i år.

Forslagsstillerne kan nok ikke være i tvivl om, at jeg hører til dem, der mener, at en begrænsning i reklamerne ville have en effekt og derfor kan være et nyttigt led i misbrugsbekæmpelsen.

Som jeg nævnte i indledningen, har regeringen taget en række andre initiativer på dette område. Jeg kan oplyse, at der er nedsat et særligt regeringsudvalg om alkohol- og narkotikaspørgsmål. Indenrigsministeren er formand for udvalget, og i øvrigt er justitsminister, socialminister og undervisningsminister medlemmer. Dette udvalgs opgave bliver dels at koordinere regeringens politik og lovgivning på alkohol- og narkotikaområdet, dels at drøfte en hensigtsmæssig prioritering af ressourcerne. Det er regeringens håb, at vi herved kan hjælpe til med at skabe bedre sammenhæng og balance mellem de 5 forskellige sektorer, som hver for sig har væsentlige funktioner at varetage i forbindelse med såvel alkohol- som narkotikamisbrug.

Herudover er vi i færd med at foretage en omfattende reorganisering af kontaktudvalget vedrørende alkohol- og narkotikaspørgsmål, bl.a. for at styrke relationerne til det helt afgørende, lokale led i misbrugsbekæmpelsen. Denne reorganisering af kontaktudvalget eller alkohol- og narkotikarådet, som det nok skal hedde, vil formentlig ske med virkning fra 1. august i år.

Endelig vil jeg nævne, at der jo ved finanslovene både i 1981 og i 1982 er tilført området væsentligt flere ressourcer, bl.a. til en forøget oplysningsvirksomhed, og det er regeringens hensigt at søge denne udvikling videreført i de kommende år.

Lad mig til slut gentage, at regeringen har sympati for det fremsatte forslag. Jeg vil heller ikke udelukke, at spørgsmålet om begrænsninger i reklamereglerne på et senere tidspunkt vil blive taget op igen.

Hans Jørgen Jensen (S):

Kristeligt folkeparti fremfører på ny tanken om en lovgivning om markedsføring af alkoholiske drikke, en lovgivning, der skal indeholde sanktionsbestemmelser i form af bøder ved overtrædelse af loven. Kristeligt

folkeparti kan sikkert erindre sig, hvor kraftigt mange reagerede, da indenrigsministeren var inde på lignende tanker. Han måtte konstatere, som han også gjorde det her i dag, at folketinget desværre ikke er indstillet herpå.

Kristeligt folkeparti ved altså på forhånd, at forslaget ikke har en chance for at blive vedtaget, og alligevel kommer man med dette forslag. Jeg mener, man burde stikke fingrene i jorden og måske finde andre muligheder, når vi nu ikke kan komme videre ad den anden vej.

Nu ved jeg ikke, om man må anvende udtrykket, at man ikke får den, man elsker, må man elske den, man får, men det er der jo egentlig blevet ikke så få lykkelige ægteskaber ud af. Det, jeg mener, er, at man måske kan opnå det samme ved at gå den lidt længere vej og bygge på frivillige aftaler, måske hjulpet lidt på vej af et ønske i folketinget om at give relevante oplysninger om spiritussens både, skal vi sige lidt festlige og også skadelige virkninger.

De allerfleste har jo den opfattelse, at alkohol giver afslapning og afspænding, og sådan er det måske også. Den fjerner genertid, hæmninger, forsagthed og jager forlegenheden på flugt. Alkohol giver fornemmelse af rigere fantasi og af, at idérigdommen tiltager, konversation og samvær mennesker imellem forløber mere utvungent, og ikke mindst bidrager den i menneskeligt samvær til en følelse af fællesskab og fælles stemning. Det lyder jo i grunden helt hyggeligt, ja, næsten i en sådan grad, at man fristes til at blive helt glad sådan en dejlig solskinsdag som i dag. Men tro mig, reklamefolkene ved det og spiller på alle psykologiske faktorer for at opnå den målsætning, de har, nemlig at øge forbruget, og dette med at øge forbruget øger også mulighederne for misbrug.

Og her er vi så ved sagens kerne: hvordan kan vi ad frivillighedens vej skabe nogle bedre og mere hensigtsmæssige regler end dem, branchen selv på nuværende tidspunkt har skabt? Ikke fordi branchen gerne ville, men udelukkende fordi Nordisk Råd i 1974 vedtog en rekommandation, hvori man, som det vil erindres, anbefalede regeringerne at indføre forbud mod alkoholreklamer i Norden og iværksætte en effektiv information om alkoholens skadelige virkninger, særlig for ungdommen. En rigtig vej vil sikkert være, at en del af de afgifter, vi får ind ved salg af